

*8 ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

Η εφημερίδα του 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού – Ιούνιος 2023

Προσπαθώ τα λάθη
μου να γίνουν
δάσκαλοί μου...

Η εφημερίδα «Το Κουνούπι» άρχισε να «τσιμπάει» το 2006 με ιδρυτές τον δάσκαλο Γιώργο Θεοδοσίου και το Ε2 εκείνης της χρονιάς. Το Κουνούπι έχει απασχολήσει τον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο και έχει βραβευτεί από το ίδρυμα Μπότση. Από τότε έως τώρα «Το Κουνούπι» «τσιμπάει» και ξανά «τσιμπάει» κάθε χρονιά με καλύτερα και πιο ενδιαφέροντα θέματα.

Η εφημερίδα έχει φιλοξενήσει πολλούς σημαντικούς ανθρώπους, όπως: Κική Δημουλά, Μάνο Ελευθερίου, Κώστα Τσόκλη, Δόμνα Σαμίου, Κώστα Βουτσά, Γιάννη Σμαραγδή, Θάνο Μικρούτσικο, Χρήστο Χωμενίδη, Κατερίνα Αγγελάκη Ρουκ, Ελένη Γλύκατζη Αρβελέρ, Λευτέρη Παπαδόπουλο, Άλκη Ζέη, Γιώργο Μιχαλακόπουλο, Ηλία Λογοθέτη, Βασίλη Βασιλικό, Βασίλη Παπαβασιλείου, Θανάση Βαλτινό, Δημήτρη Πλατανιά, Σταύρο Ξαρχάκο, Γιώργο Κουμεντάκη και Γιάννη Βογιατζή.

Σε αυτό το τεύχος φιλοξενούμε τον σκηνοθέτη και ηθοποιό Ρένο Χαραλαμπίδη.

Κάθε χρόνο στα τεύχη της εφημερίδας μας αναδεικνύουμε τα πιο επίκαιρα θέματα που αφορούν το σχολείο μας και όχι μόνο.

Η φετινή εφημερίδα είναι γεμάτη παιδική φαντασία καθώς όλα τα τμήματα του σχολείου βοήθησαν στη δημιουργία της. Στις σελίδες αυτές, συνεντεύξεις, κείμενα, έρευνες, απρόοπτα και άλλα πολλά, θα καθηλώσουν τη ματιά σας.

Ευχαριστούμε την Σχολική επιτροπή του Δήμου Φιλοθέης - Ψυχικού για την ευγενική χορηγία στην εκτύπωση της εφημερίδας.

Καλή ανάγνωση,
 Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
 Ανδρέας Αντύπας, Νάνσυ Κοντογεώργη,
 Βικτώρια Λαμπροπούλου, Σοφία Ρωμανού

ΡΕΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Δεν πρέπει να βιαζόμαστε, πρέπει να δημιουργούμε ομορφιά και όχι ασχήμια

Παιδιά γεια σας.

Κύριε Χααραλαμπίδη γεια σας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που μου δώσατε την ευκαιρία να μιλήσω με δημοσιογράφους νέας γενιάς. Είμαι έτοιμος να απαντήσω στις ερωτήσεις που θα μου θέσετε.

Συγγνώμη που σας διακόπτω, τι θα πάρετε;

Ένα εσπρεσάκι μονό θα πάρω. Κατ' αρχάς τι τάξη πάτε;

ΣΤ Δημοτικού.

Μπορούμε να ξεκινήσουμε.

Από πού κατάγεστε και πώς περάσατε τα παιδικά σας χρόνια;

Κατάγομαι από τον Έβρο, από ένα μικρό χωριό, αλλά γεννήθηκα στην Αθήνα. Άρα στην Αθήνα πήγα σχολείο αλλά τα καλοκαίρια τα πέρανα στον Έβρο. Το χωριό λέγεται Σπήλαιο και είναι στον Βόρειο Έβρο. Αν δείτε τον χάρτη είναι πάνω πάνω. Πού είναι η πινέζα, κάτω από την πινέζα είναι το χωριό μου. Γι' αυτό καμιά φορά όταν λέμε πινέζα εννοούμε το χωριό μου, το Σπήλαιο. Τότε για να πάμε στο χωριό πηγαίναμε με το τρένο, κάναμε 26 ώρες. Κάποτε τα τρένα πήγαιναν πολύ αργά. 26 ώρες ταξίδι έκανα για να φτάσω στο χωριό.

Ήταν ένα χωριό ανάμεσα σε δυο ποτάμια, τον Άρδα και τον Έβρο. Οπότε στα παιδικά μου χρόνια ήμουν σαν τον Κόπερφιλντ που δεν κολύμπαγε στις θάλασσες αλλά στα ποτάμια.

Μεγαλώσατε σε αυστηρή οικογένεια; Οι γονείς σας τι επάγγελμα ήθελαν να κάνετε;

Αα! Μεγάλωσα σε μια οικογένεια ούτε αυστηρή ούτε χαλαρή. Μια οικογένεια που είχε και τα δύο. Ήξερε να βάζει όρια και ταυτοχρόνως μου έδειχνε μεγάλη εμπιστοσύνη με την προϋπόθεση ότι δεν θα καταπατήσω τις συμφωνίες που κάναμε. Δηλαδή με εμπιστευόταν μεν αλλά έπρεπε να φανώ αντάξιος της εμπιστοσύνης. Ήταν λοιπόν μια οικογένεια με καλό σχεδιασμό απέναντί μου.

Τι δουλειά ήθελαν να κάνω;

Δάσκαλος.

Οι γονείς μου ήθελαν να γίνω δάσκαλος. Εγώ λοιπόν έδωσα πανελλήνιες, μπήκα στο πανεπιστήμιο, το παιδαγωγικό, αλλά με συνεπήρε η φωτιά της νεότητας και ασχολήθηκα με την τέχνη, με την ηθοποιία που είχε καλά αποτελέσματα... και τώρα χρωστάω 6 μαθήματα για να πάρω το πτυχίο. Βέβαια έχουν περάσει πάνω από 30 χρόνια που είμαι φοιτητής (γέλιο). Και τώρα ήρθε ο καιρός να πάρω το πτυχίο μου. Να τελειώνουμε και μ' αυτό (γέλιο).

Να το πάρετε.

Θέλει κόπο, έχουμε τόσο πολλή δουλειά που δεν βρίσκω τον χρόνο.

Να πιάσετε τους καθηγητές (γέλιο).

Ντρέπομαι, θέλω να το πάρω πραγματικά.

Συμφώνησαν οι γονείς σας με την επιλογή που κάνατε;

Κανένας γονέας όταν ακούσει ότι το παιδί του θέλει να γίνει καλλιτέχνης δεν μπορεί να συμφωνήσει. Γιατί ξέρει ότι θα μπει σε μια περιπέτεια. Και οικονομική περιπέτεια για το πώς θα επιβιώσει και ψυχολογική γιατί

ένας καλλιτέχνης εκτίθεται, κρίνεται. Και η κριτική είναι κάτι πολύ σκληρό, η κριτική παύει όμως να είναι σκληρή όταν εκπαιδεύεσαι, διαβάζεις και γίνεσαι ένας καλλιεργημένος άνθρωπος. Οπότε όταν σε κρίνουν δεν εκλαμβάνεις την κριτική ως επίθεση και δεν θυμώνεις με αυτά που σου λένε. Προσπαθείς να καταλάβεις απ' αυτά που σου λένε τι μπορείς να πάρεις για να βοηθηθείς. Και αν είναι από ζήλεια ή από πραγματικό ενδιαφέρον.

Από μικρός είχατε κλίση στο θέατρο ή προέκυψε αργότερα ή και τυχαία;

Προέκυψε αργότερα και τυχαία. Αλλά από μικρός είχα κλίση στα καλλιτεχνικά. Δεν είχα κάποια συγκεκριμένη δεξιότητα, δεν ζωγράφιζα καλά, δεν τραγουδούσα όμορφα, δεν χόρευα καλά αλλά με μάγευε η ποίηση. Μου άρεσε να διαβάζω Καβάφη.

Την Ιθάκη την ξέρετε του Καβάφη; Σημασία έχει το ταξίδι, όχι ο προορισμός.

Μου άρεσε να βλέπω ρομαντικές ταινίες. Σαν παιδί είχα μια κλίση στα καλλιτεχνικά αλλά δεν ήταν ξεκάθαρη. Κανείς δηλαδή δεν με είπε παιδί θαύμα. Μέχρι να αποφασίσετε τι θα γίνετε έχετε μεγάλο ταξίδι που λέγεται εφηβεία. Και αυτό είναι καθοριστικό στη ζωή μας.

Είστε ηθοποιός, σκηνοθέτης και σεναριογράφος.

Ποια από τις τρεις ιδιότητες σας εκφράζει περισσότερο;

Η ερώτησή σας δεσποινίς είναι πάρα πολύ δύσκολη. Θα απαντήσω λοιπόν με μεγάλο κόπο. Στον 21^ο αιώνα που ζούμε, εσείς δεν γράφετε στο κομπιούτερ; Εμείς κάποτε για να γράψουμε στη γραφομηχανή έπρεπε να γίνουμε 20 χρονών, να γίνουμε δακτυλογράφοι. Εσείς δεν θεωρείτε δακτυλογράφοι γιατί στον 21^ο αιώνα που ζούμε αρχίζει

να εμφανίζεται αυτό που λέμε ο συνολικός αναγεννησιακός καλλιτέχνης και ο αναγεννησιακός άνθρωπος. Δηλαδή ο άνθρωπος που κάνει πολλά πράγματα, που δεν μπορούσαν να γίνουν στο παρελθόν. Εγώ παίζω, γράφω, σκηνοθετώ. Εσείς είστε μαθητές και δακτυλογράφοι για την δική μου τη γενιά. Άρα αυτό που έχω να πω είναι ότι είμαι ένας καλλιτέχνης αναγεννησιακός, συνολικός. Τα κάνω όλα αυτά μαζί για να εκφράσω τον κόσμο μου. Αλλά όχι για να ικανοποιηθώ μόνο εγώ αλλά κι εσείς, να διασκεδάσετε και να μάθετε.

Είστε αυτοδίδακτος ηθοποιός, σκηνοθέτης. Όλες σας τις γνώσεις πώς τις αποκτήσατε;

Κοιτάξτε παιδιά, υπάρχει μια παγίδα που δεν πρέπει να πέσουμε. Πριν γίνω αυτοδίδακτος ήμουν ένας μαθητής που στο Λύκειο αγωνίστηκα πολύ για να δώσω πανελλήνιες και να αριστεύσω. Δηλαδή για να προετοιμάσω τον εαυτό μου να μάθει μόνος του έπρεπε να μάθω πώς μαθαίνει κάποιος.

Εκπαίδευσα τον εαυτό μου να μαθαίνει. Δηλαδή η έννοια αυτοδίδακτος δεν σημαίνει δεν κάνω τίποτα και προσπαθώ στο σκοτάδι να βγάλω συμπεράσματα. Έχω προετοιμάσει καλά τον εαυτό μου και κατόπιν εκπαιδεύω τον εαυτό μου να μαθαίνω.

Ποιους καλλιτέχνες είχατε ως πρότυπα;

Σε ποια ηλικία, στη δική σας; Κάθε εποχή άλλαζε και το πρότυπό μου. Όταν ήμουν στην ηλικία σας είχε βγει το Ρόκυ με τον Σιλβέστερ Σταλόνε. Βλέπαμε μια ρομαντική ιστορία ενός ανθρώπου που τον είχε αδικήσει η φύση και η κοινωνία και αποφασίζει να αγωνιστεί για το όραμά του μέσα από την πυγμαχία. Επίσης, μου άρεσε πολύ το Φέιμ. Το Φέιμ ήταν μια ιστορία καλλιτεχνών που ήθελαν να γίνουν ηθοποιοί.

Εμένα λοιπόν μου άρεσαν ταινίες προσπάθειας όπως το Ρόκυ Μπαλμπόα και ταινίες καλλιτεχνικής ευαισθησίας. Στην Ελλάδα μου άρεσε πολύ ο Βασίλης Διαμαντόπουλος, ένας ηλικιωμένος ηθοποιός που μετά έγινε δάσκαλός μου. Από μουσική ο Θεοδωράκης, ο Χατζιδάκις και πάρα πολύ ο Διονύσης Σαββόπουλος και τώρα που μεγάλωσα είχα την τιμή να τον γνωρίσω.

Ποιο είδος θεωρείτε πιο δύσκολο και απαιτητικό, την κωμωδία, το δράμα, την τραγωδία;

Η ερώτηση αυτή είναι μια ερώτηση κλειδί. Και η απάντηση είναι μία. Κωμωδία. Στην κωμωδία πρέπει εδώ και τώρα να έχεις αποτέλεσμα. Άμα δεν σε κάνω να γελάσεις τώρα το έχω χάσει το στοίχημα. Ενώ ένα δράμα μπορεί να το σκεφθείς μετά από δέκα μέρες και να συγκινηθείς, δεν έχει την άμεση αντίδραση του κοινού. Θεωρώ ότι το να κάνεις τους ανθρώπους να γελάνε είναι κάτι ιερό. Δεν υπάρχει κωμικός ηθοποιός που να μην είναι καλός στην τραγωδία γιατί για να είσαι κωμικός πρέπει να είσαι και λίγο φιλόσοφος. Να αναλύεις τη ζωή για να την κάνεις να φαίνεται αστεία, να την ελαφραίνεις. Να βγάζεις συμπεράσματα. Να μην παίρνεις τα πράγματα όπως έρχονται, να παίρνεις τα πράγματα αναλύοντας τον κόσμο. Να μην παραδίνεσαι. Να σκέφτεσαι. Δεν έχει σημασία τι έγινε. Εμείς πώς αναλύσαμε αυτό που έγινε, γι' αυτό κάθε κωμικός ηθοποιός είναι τραγικός και φιλόσοφος.

Σε μια συνέντευξή σας είπατε ότι δεν είστε νοσταλγός και δεν γυρίζετε πίσω. Πόσο δύσκολο είναι να το πετύχετε αυτό;

Είναι εύκολο να το λες, δύσκολο να το κάνεις (γέλιο). Η λέξη νοσταλγία παράγεται από δύο λέξεις, το άλγος, την πληγή της επιστροφής κι έρχεται από την Οδύσσεια. Ο Οδυσσέας ήταν νοσταλγός, ήθελε να γυρίσει στην Ιθάκη. Το κακό με την νοσταλγία είναι ότι πολλές φορές σε καθηλώνει στο παρελθόν. Δηλαδή σε αναγκάζει να ζεις πίσω. Η δική μου φιλοσοφία είναι αναλύω αυτά που έκανα, παίρνω τα σημαντικά συμπεράσματα και ό,τι δεν είναι χρήσιμο το αφήνω πίσω. Αυτό όμως είναι δύσκολο, χρειάζεται ωριμότητα. Τώρα που μεγάλωσα μπορώ να καταφέρνω να αποκόπτομαι απ' το παρελθόν. Πολλές φορές όμως μου κτυπά την πόρτα, δεν μπορώ να

μην ανοίξω. Ανοίγω αλλά διαπραγματεύομαι μαζί του χωρίς να με εξουσιάζει εκείνο αλλά εγώ. Γι' αυτό δεν θέλω να είμαι νοσταλγός. Δεν θέλω να πληγώνομαι απ' το ταξίδι της επιστροφής.

Παλιότερα το κάνατε αυτό;

Χμ. Ναι (χαμόγελο πικρό). Δεν υπάρχει άνθρωπος στη ζωή που δεν έχει παρελθόν. Εσείς είστε παιδιά, έχετε ένα μικρό παρελθόν αδιαμόρφωτο. Όταν μεγαλώσετε, αυτά που ζείτε τώρα θα τα ξανασκεφθείτε και θα τα δείτε με άλλη ματιά. Πράγματα που τώρα σας φαίνονται παράξενα αύριο θα σας φαίνονται αλλιώς. Να σας πω ένα αστείο. Ο μπαμπάς μου όταν ήμουν 9 χρονών ήταν πολύ χαζός, δεν καταλάβαινε τίποτα. Όταν έγινα 15 χρονών συνειδητοποίησα πόσα πράγματα είχε μάθει ο πατέρας μου κι έγινε έξυπνος (γέλιο γάργαρα). Εσείς ζείτε την πραγματικότητα τώρα αλλά θα καταλάβετε και θα αναλύσετε όταν ωριμάσετε.

Έχετε παίξει ποτέ σε παιδικό θέατρο;

Βεβαίως δεσποινίς. Είχα παίξει Όλιβερ Τουίστ στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού. Έκανα τον Φέιγκιν, τον κακό που καταδιώκει τον Όλιβερ Τουίστ. Έχω παίξει πάρα πολλές φορές και πολλά χρόνια γιατί το παιδικό θέατρο είναι όπως η κωμωδία. Πρέπει εδώ και τώρα τα παιδιά να ενδιαφερθούν. Γιατί ξέρω πόσο εύκολα βαριέστε, πόσο εύκολα κράζετε (γέλιο τρελό).

Το Νο Μπάτζετ Στόρυ λένε ότι σημάδεψε την δεκαετία του 90...

Αλήθεια είναι.

Τώρα που έχουν περάσει 30 χρόνια οφείλω να ομολογήσω. Εδώ θέλω να θέσουμε μια λέξη, ο σεμνός και ο σεμνότυφος. Άλλο είναι να είσαι σεμνός και άλλο σεμνότυφος. Είχα μια επιτυχία τότε που διαχρονικά έμεινε. Εγώ λοιπόν είμαι σεμνός

λέγοντας απλά αυτό που κατάφερα. Σεμνότυφος θα ήμουν αν έλεγα ότι δεν είναι έτσι για να πάρω από εσάς ένας έπαινο ότι «μπράβο, είσαι σεμνός». Εγώ λοιπόν αναγνωρίζω στον εαυτό μου ότι κάποτε τα κατάφερα. Μπράβο στους συνεργάτες μου και σε εμένα. Και μπράβο που έχει φτάσει μέχρι τώρα και μαθητές Δημοτικού μου το κάνουν ως ερώτηση.

Σας αρέσουν τα ταξίδια;

Θα σας πω κάτι που δεν θα σας αρέσει. Δεν μου αρέσουν τα ταξίδια. Είμαι απ' τους ανθρώπους που δεν τους αρέσει να ταξιδεύουν γιατί έχω πολύ ενδιαφέρουσα καθημερινότητα και με γεμίζει. Ο Σωκράτης δεν είχε βγει ποτέ έξω από την Αθήνα γιατί έλεγε ότι αν ζεις ουσιαστικά τη ζωή σου, την καθημερινότητά σου, έχεις όλες τις εμπειρίες που χρειάζεσαι στον κοντινό σου χώρο. Ασφαλώς όμως έχω ταξιδέψει πάρα πολύ. Αυτό έγινε και με τη δουλειά μου αλλά και γιατί ταξίδευα για να μάθω.

Αυτά που σας λέω είναι γιατί έκανα ταξίδια κι έβγαλα το δικό μου συμπέρασμα. Εσείς, όταν θα μεγαλώσετε, να κάνετε ταξίδια για να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα.

Κι όπως λένε στα αραβικά παραμύθια «τελικά ο θησαυρός ήταν θαμμένος στον κήπο του σπιτιού».

Αν δεν γινόσασταν ηθοποιός, σκηνοθέτης, σεναριογράφος, τι θα θέλατε να είστε?

Σίγουρα Δάσκαλος.

Θα τελείωνα το παιδαγωγικό, θα γινόμουν Δάσκαλος.

Σίγουρα.

Τι θεωρείτε πιο δύσκολο, το θέατρο ή τον κινηματογράφο;

Το θέατρο έχει μεγάλο βαθμό δυσκολίας γιατί κάθε βράδυ το ξαναδημιουργείς. Ο κινηματογράφος είναι κάτι που κάνεις μια φορά και

μένει για πάντα. Στο θέατρο κάθε βράδυ πρέπει να κερδίσεις την καρδιά και το μυαλό του κοινού. Γι' αυτό είναι μια κουραστική δουλειά και με μεγάλη ψυχική φθορά. Αλλά το χειροκρότημα όταν έρχεται και είναι ειλικρινές και όχι τυπικό, γιατί υπάρχει και το τυπικό χειροκρότημα, είναι μεγάλη ανταμοιβή.

Πώς καταλαβαίνετε το ειλικρινές απ' το τυπικό χειροκρότημα;

Ωραία ερώτηση. Υπάρχει ένα κόλπο. Πώς ξεκινάει. Ένα χειροκρότημα που ξεκινάει σαν κύμα της θάλασσας εκρηκτικό βγαίνει πραγματικά απ' την ψυχή. Ένα χειροκρότημα που ξεκινάει (αναπαράσταση) αργά για να ολοκληρωθεί αργότερα είναι ένα τυπικό χειροκρότημα. Άρα τυπικό αυτό που ξεκινά αργά για να κορυφωθεί, ειλικρινές αυτό που ξεκινά σαν κύμα θάλασσας για να σβήσει σιγά σιγά.

Ποιο ρόλο σε ελληνική ταινία θα θέλατε να παίξετε;

Αα! Θα ήθελα να παίξω στο «Μια ζωή την έχουμε αυτό τον ρόλο που έκανε ο Χορν τον οποίο τον έχω παίξει στο θέατρο το 2002, στο θέατρο Παρκ. Η λεωφόρος Αλεξάνδρας παιδιά μέχρι την δεκαετία του 200 ήταν γεμάτη θέατρα. Καλοκαιρινά θέατρα.

Ποια είναι η αγαπημένη σας ταινία που έχετε σκηνοθετήσει;

Η Καρδιά του Κτήνους. Είναι η τρίτη ταινία που σκηνοθέτησα και είναι μια αστυνομική κωμωδία. Κατά κάποιο τρόπο αυτή είναι μια ταινία που με αγγίζει πολύ βαθειά μες στην ψυχή μου γιατί μιλάει για την φιλία. Πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει στους ανθρώπους εντιμότητα, μπέσα και πραγματική φιλία.

Ποιο έργο σας πήρε περισσότερο καιρό να σκεφτείτε και να υλοποιήσετε;

Τώρα ολοκληρώνω στο μοντάζ την νέα μου ταινία, λέγεται «Ο νυκτερινός εκφωνητής». Νομίζω ότι μου πήρε πάνω από πέντε χρόνια για να φτάσει στην μεγάλη οθόνη, χωρίς να ξέρω βέβαια στο τέλος αν τα έχω καταφέρει.

Πώς εμπνέεστε;

Τις ιστορίες τις εμπνέομαι από την προσωπική μου ζωή και από την ζωή των φίλων μου. Γι' αυτό νομίζω κι έχουν επιτυχία γιατί είναι ιστορίες δικές μας, τις αναγνωρίζουμε. Κι αν κάνεις μια ιστορία δικιά σου κατά κάποιον παράξενο τρόπο αφορά όλους. Γιατί στην πραγματικότητα είμαστε φτιαγμένοι από το ίδιο ύφασμα.

Ήταν δύσκολο να μετατρέψετε τα φθηνά τσιγάρα σε παράσταση;

Δεν το έκανα εγώ (γέλιο). Το έκανε ένας επαγγελματίας που ονομάζεται λιμπρετίστας, ο οποίος γράφει τα λόγια, το λιμπρέτο, την υπόθεση. Το σενάριο στον κινηματογράφο είναι το λιμπρέτο στην όπερα.

Το 2000 δημιουργήσατε τα «Φθηνά τσιγάρα», 20 χρόνια αργότερα σημείωσε τεράστια επιτυχία στην Λυρική Σκηνή. Πώς νιώθετε γι' αυτό; Το θεωρείτε δικαίωση;

Πολλές φορές οι καλλιτέχνες δικαιώνονται μετά θάνατον. Ευτυχώς εγώ δεν πέθανα (γέλιο). Ο

Βαν Γκογκ δεν είχε πουλήσει ούτε έναν πίνακα στην ζωή του και τώρα είναι ο Βαν Γκογκ που όλοι ξέρουμε και αγαπάμε. Πολλές φορές στον χώρο των τεχνών έρχεται η αναγνώριση καθυστερημένα. Ένωσα δικαιωμένος που έγινε η αναγνώριση αλλά θα ήθελα να γινόταν τότε που ήμουν νεαρός και θα μου έδινε μεγάλη δύναμη. Κάλλιο αργά παρά ποτέ, όμως, παιδιά.

Ποια συναισθήματα θέλατε να περάσετε μέσα από την ταινία αυτή;

Το συναίσθημα του ρομαντισμού. Εγώ πιστεύω στη ζωή ότι ο ρομαντισμός, ο τρόπος δηλαδή να βλέπουμε τον κόσμο σαν έργο τέχνης, ο τρόπος να βλέπουμε τον κόσμο σαν κάτι μαγικό είναι πολύ σημαντικό στο ταξίδι για την ευτυχία. Εγώ έκανα λοιπόν μια ταινία που έλεγε ότι στην ζωή και στον έρωτα πρέπει να δίνουμε χρόνο στην συνάντηση των ανθρώπων. Δεν πρέπει να βιαζόμαστε και πρέπει να δημιουργούμε ομορφιά και όχι ασχήμια.

Από την εμπειρία στη ζωή σας τι θα συμβουλευάτε τα νέα παιδιά ως προς τον επαγγελματικό προσανατολισμό;

Αυτή είναι μια δύσκολη ερώτηση. Για να είμαι ειλικρινής, δεν ξέρω. Και θα προτιμούσα την απάντηση αυτή να τη δώσουν οι δάσκαλοι. Δεν ξέρω, το μόνο που θα ήθελα να πω είναι ότι κανείς δεν απέτυχε στη ζωή του επειδή διάλεξε κάτι που μπορεί να αλλάξει. Μπορούμε να αλλάζουμε δρόμους αν χρειαστεί. Δεν είναι μονόδρομος η ζωή και μια αστοχία μπορεί να διορθωθεί. Αυτή την αισιοδοξία θέλω να έχουν οι παιδικές ψυχές. Από κει και πέρα δεν ξέρω...

Πώς αντιμετωπίζετε τα λάθη σας;

(γέλιο). Τα λάθη μου τα αντιμετωπίζω με στενοχώρια. Δεν μπορώ να μην στενοχωρηθώ για τα

λάθη μου. Δεν αφήνω όμως τη στενοχώρια που μου δημιουργούν τα λάθη να με ακινητοποιήσει. Προσπαθώ τα λάθη μου να γίνουν δάσκαλοί μου.

Άδοξοι ποιητές;

Κάναμε μια παράσταση στο Μέγαρο Μουσικής με έναν σπουδαίο τενόρο τον Γιάννη Χριστόπουλο και μια σπουδαία πιανίστα την Σοφία Ταμβακοπούλου. Και κάναμε μια παράσταση για ποιητές που δεν δοξάστηκαν όσο ζούσαν. Δηλαδή ποιητές που πέθαναν νωρίς ή τα παράτησαν. Και το κάναμε για να γαληνέψουμε τις ψυχές τους, για να τους δώσουμε την δόξα που δεν τους έδωσε η ζωή. Κι επειδή οι άδοξοι ποιητές ήταν αγνοί δεν τους ενδιέφερε η φήμη και το χρήμα. Μόνο η ποίηση. Και παίξαμε μια μουσική που πρέπει να ανακαλύψετε. Θυμηθείτε τη φράση «Λόγια Ελληνική Μουσική». Κάποτε μεγαλώνοντας θα λέτε ο κύριος Ρένος μας είπε Λόγια Ελληνική Μουσική, σαν κλασική μουσική μοιάζει. Θα την ανακαλύψετε εν καιρώ.

Τι θα θέλατε να αλλάξετε;

Αν άλλαζα κάτι στη ζωή θα άλλαζα τις ταχύτητες της ζωής, ζούμε πιο γρήγορα απ' όσο πρέπει. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι ανθρώπινες σχέσεις να μην κτίζονται σωστά.

Ο κόσμος μιλάει λιγότερο...

Ζούμε στον 21^ο αιώνα, ψηφιακή επανάσταση. Ο ψηφιακός κόσμος είναι ένα εργαλείο, δεν είναι η ζωή. Επικοινωνία σημαίνει σε κοιτάζω στα μάτια.

Ευχαριστούμε.

Οι μαθητές του 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού στήριξαν την Παγκόσμια Ημέρα Μηδενικών Διακρίσεων.

Ο σύλλογος The Hope Runners-Δρομείς Ελπίδας διεξήγαγε τον **1ο Αγώνα Μηδενικών Διακρίσεων** την Κυριακή 14 Μαΐου 2023, στο ΟΑΚΑ. Οι μαθητές της Ε' τάξης του 1^{ου} Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού, παιδιά με όρεξη, ενσυναίσθηση και πολλές ευαισθησίες, βλέποντας τη δασκάλα τους να προετοιμάζεται για την κλασική διαδρομή του Μαραθωνίου, ζήτησαν από εκείνη να τρέξουν όλοι μαζί έναν αγώνα! Έτσι ξεκίνησαν όλα..

Αυτές τις επιθυμίες, ένας εκπαιδευτικός οφείλει κατευθείαν να τις πραγματοποιεί. Η δασκάλα τους, κα Λένα Πουλημένου δεν μπορούσε να διανοηθεί καλύτερο αγώνα από αυτούς του calendar του 2023, ώστε να συμμετάσχει με τους μαθητές της τάξης της. Γνωρίζοντας δε τους Δρομείς Ελπίδας, το έργο τους, την προσφορά τους, τους πιλότους, τους κυλίνδρους, τις οικογένειες όλων εκείνων των παιδιών που τρέχουν με τα αμαξίδια.

Οι μαθητές της Ε' τάξης, με τις δασκάλες τους κα Λένα Πουλημένου, κα Ειρήνη Υφαντή και την κα Μαρία Κρικέτου κατάφεραν με ποτο ισχύς εν τη ενώσει να κινητοποιήσουν 185 μαθητές του 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού και να τρέξουν στο ΟΑΚΑ 14/5/2023 με αρωγό τον Δήμαρχο Φιλοθέης-Ψυχικού κ Γαλάνη, ο οποίος τίμησε το σχολείο κάνοντας την εκκίνηση στο παιδικό km.

Η παρουσία των μαθητών του 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέου Ψυχικού

καθόρισε τον αγώνα, πλημμύρισαν την εκκίνηση παιδικές φωνές, ενθουσίασαν και έδωσαν δρομικό παλμό στο ΟΑΚΑ. Οι μαθητές έτρεξαν με την ψυχή τους συνοδευόμενοι από τις δασκάλες τους, τους μπαμπάδες τους και τις μαμάδες τους, τιμώντας σήμερα και τη γιορτή της μητέρας.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας μικροί και μεγάλοι, όλοι μαζί ένα, σε αντίστοιχες δρομικές δράσεις με κοινό ερέθισμα την ευαισθησία των μαθητών απέναντι στο αθλητικό πνεύμα.

Οι μαθητές
του Δ2
στηρίζουν
την
Παγκόσμια
Ημέρα
Μηδενικών
Διακρίσεων

Το ποίημα του γλάρου

Είμαι ο Γλάρος Ιωνάθαν
Ένα ολόλευκο πουλί!
Να φάω ξεχνώ
Το πέταγμα είναι αυτό που αγαπώ!
Πετάω να πάω ψηλά
Και να περάσω καλά!
Τα όνειρά μου είναι σύννεφα
και ταξίδια μακρινά

Πετάξτε μαζί μου ψηλά,
Σαν καλοκαιρινά πουλιά!

Αριάνα Ζωγραφάκη, Ε2

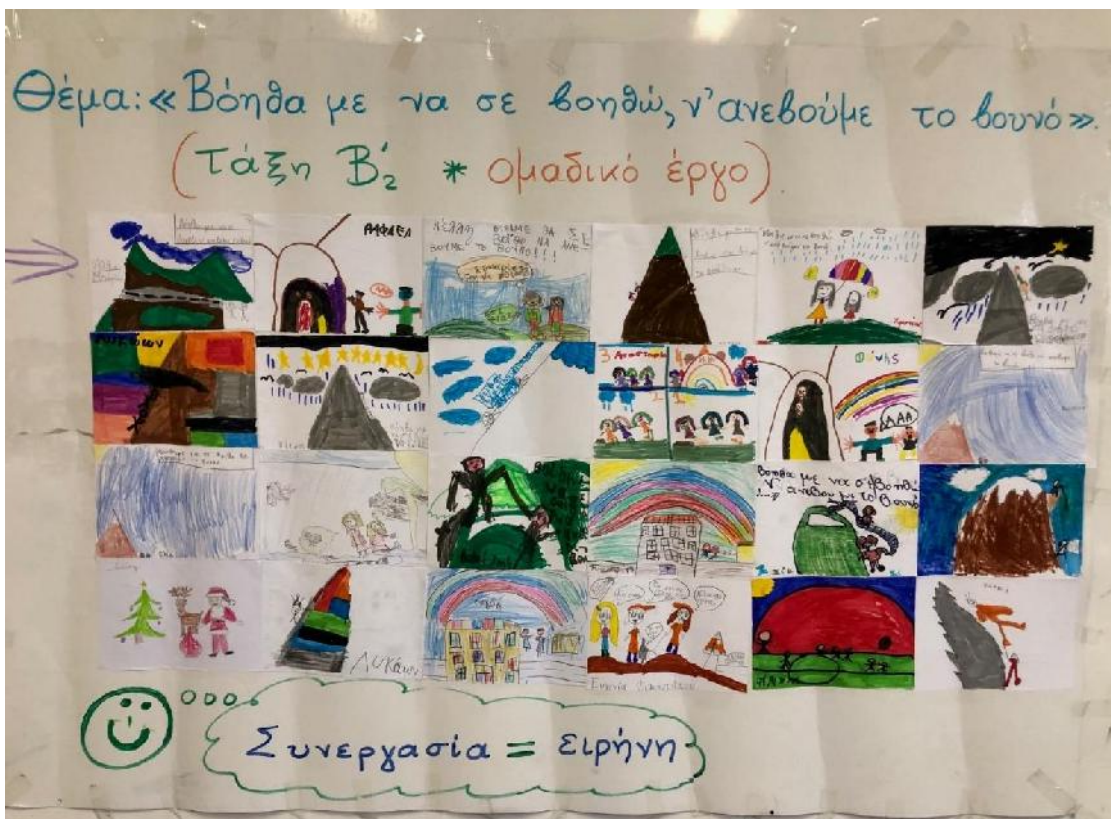

Ζώα και παιδιά εν δράσει

Ζώα και παιδιά
Μαζεύτηκαν ξανά
Από πόλεις και χωριά
Πήραν μολύβια και χαρτιά
Πήραν και λίγα παγωτά
Και πιάσανε δουλειά.
Φτιάξαν ταμπέλες
και πανό
Με μηνύματα σωρό
Τον κόσμο να βοηθήσουν
Και οξυγόνο να χαρίσουν
Συνθήματα φωνάζουν,
Τα δέντρα αγκαλιάζουν,
Ευγένεια μοιράζουν
Και τον κόσμο μας αλλάζουν.

Οι μαθητές του Β1

"Με τη
συνεργασία τα
καταφέρνουμε
καλύτερα!" -
Β2' τάξη

Η Ιστορία ενός Γλάρου

Μια φορά και έναν καιρό, ζούσε ένας Γλάρος σε ένα νησί. Αυτός ο Γλάρος ήθελε να ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο. Άδιστα οι φίλοι του και η οικογένειά του προσπαθούσαν να του αλλάξουν γνώμη λέγοντάς του πως ο κόσμος είναι επικίνδυνος και πως μπορεί να μην τους ξαναδεί ποτέ. Παρόλα αυτά, εκείνος δεν έδωσε σημασία και αποφάσισε να ξεκινήσει το μεγάλο του ταξίδι. Στην αρχή συνάντησε έναν Αστερία έξω από το νερό, να τον χτυπά ο ήλιος, τον λυπήθηκε και τον πήγε μέσα στη θάλασσα. Τότε ο Αστερίας του

χαμογέλασε θερμά και ο Γλάρος συνέχισε το ταξίδι του. Κάποια στιγμή συνάντησε μια Κουκουβάγια η οποία τον ρώτησε πού πάει. Εκείνος της απάντησε πως θέλει να ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο. Η Κουκουβάγια του απάντησε πως μπορεί να ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο μέσα από τα βιβλία. Τότε ο Γλάρος βυθίστηκε σε σκέψεις, που τον έκαναν να αποφασίσει να επιστρέψει σπίτι του και να αρχίσει να διαβάζει τα πιο σπουδαία βιβλία του κόσμου. Τελικά, τα βιβλία αυτά τον ταξίδεψαν πολύ πέρα από τον κόσμο!

Έμμα Ζωγραφάκη ΣΤ2

Τα παιδιά
του Α2 μας
ταξιδεύουν
με
καλοκαιρινές
δημιουργίες!

Οι μαθητές του Γ1 και Γ2 μαζί με τις δασκάλες τους, λίγο πριν τις διακοπές του Πάσχα, αποφάσισαν να έρθουν πιο κοντά στην παράδοση με τον πιο ευχάριστο τρόπο! Φόρεσαν γάντια, πήραν τις βαφές στο χέρι και έφτιαξαν τα πιο όμορφα και εντυπωσιακά αυγά!

Τμήμα Δ1

Πάει καιρός που
ακούστηκε η
τελευταία βροχή...